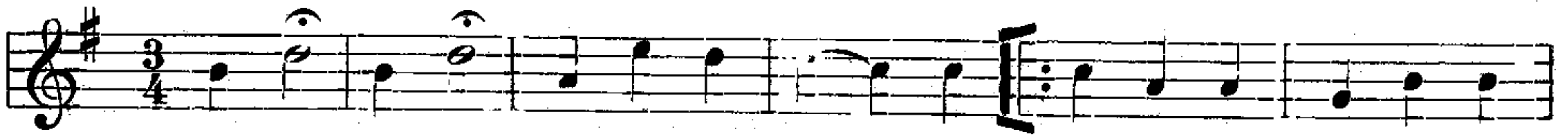

1312.

Z Holíča.

*Velmi zdlouha a táhle.**Mírně.*

Pod háj, pod háj, pod bu-ko - vien - ku, puoj-de-me s moj mi-lú
Gu - raľ - čen - ka ne - do - va - re - ná, už je tá má mi-lá

Vesele

na gu - raľ - čen - ku. Zober-me sa, zo - berme, šak sme o - bá
ne - po - da - re - ná.

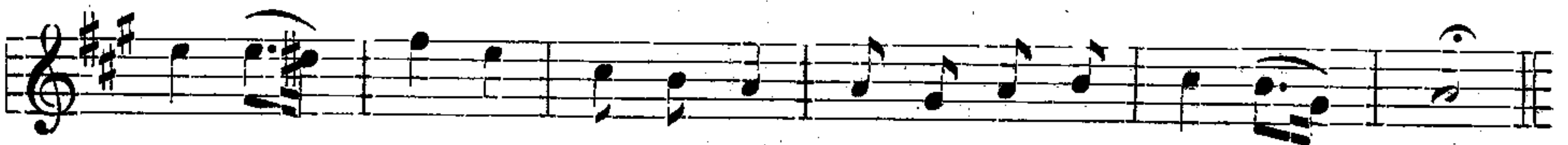
pekní; ke - by sme sa ne - zo - bra - ňi, čo - by ľu - dia rie - kli?

1313.

Z Prušánek.

Mírně

Zatoč sa ně, dě-več-ko, ja ko plůžní ko - leč - ko;

za - toč sa ně jeden ráz, ši - ro - ký - ňi ru - báč máš.

Zatoč sa ně, děvečko,
jako plůžní kolečko;
zatoč sa ně jeden ráz,
široký-ňi rubáč máš.

Široký je, či úzký,
pořežem ho na kúsky;
široký je veňice,
šila sem ho k muzice.

A já půjdem přes ten háj,
kady ovčák ovce hnál,
a já půjdem maninú
za tú švarnú děvčinú.